

Năm nay, nhân kỷ niệm 55 năm biên niên sử Điện Biên Phủ (1954 – 2009), hôm 7.5.2009 vừa qua, phóng viên đài BBC đã phỏng vấn Giáo Sĩ Nguyễn Quang Ngọc, Viện Trưởng Viện Việt Nam Học ở Hà Nội, về những tài liệu mà Trung Quốc đã công bố liên quan đến sự trợ giúp và vai trò của Trung Quốc trong chiến thắng Điện Biên Phủ. Giáo Sĩ Ngọc thừa nhận rằng những thông tin đó đã làm nhiễu loạn và Việt Nam lúng túng. Nhưng ông cho biết tôi nghiên cứu Việt Nam cũng đã có nhiều bằng chứng để phản ánh lại cách đưa tin của Trung Quốc.

Thật ra, tài liệu của Trung Quốc không chỉ nói về sự viện trợ và vai trò của Trung Quốc trong trận Điện Biên Phủ, mà trong cuốn chiến tranh Pháp của Việt Minh từ 1959 đến 1954. Đây là những tài liệu đã làm đảo lộn CSVN như chúng ta biết, vì nhiều sự thật khó khăn họ đã được phép bày ra ánh sáng.

TÀI LIỆU ĐÓNG TẤM

Các sự kiện và các nhà phân tích đều cho rằng tình hình quan hệ Hoa Kỳ và VNCH cũng như tình hình quan hệ của Cộng Sản Trung Quốc (CSTQ) và CSVN trong cuốn chiến tranh Việt Nam đều là những chứng cứ bi thảm.

Tài liệu về những tình hình quan hệ Hoa Kỳ và VNCH đã được ghi lại mã số và ai muốn nghiên cứu cũng được, nhưng đến nay những tài liệu đó vẫn chưa được hoàn thiện và phân tích để làm bài học lịch sử vì người Mỹ thấy rằng công việc đó có thể phản ánh lại đến chính sách đối ngoại hiện tại của họ, còn đa số người Việt chiến tranh rồi sợ sự thật và có khi còn tìm cách che giấu sự thật vì muốn tiếp tục sống với huyền thoại của một thời dĩ vãng xa xưa.

Trái lại, mặt đối mặt nhau “vừa là đồng chí vừa là anh em”, nhưng vì có những giai đoạn đã xảy ra các cuộc tranh chấp gay gắt, nên các tài liệu về tình hình quan hệ CSTQ và CSVN đã được hai bên chính thức công bố để tố cáo nhau trước công luận. Những tài liệu này chúng ta đã thấy được nhiều mặt trái đằng sau mặt tình hình quan hệ CSTQ và CSVN, và CSVN đã từng bắt “cộng đồng” và “đỉnh cao trí tuệ loài người” của họ.

Như chúng tôi đã nói, sau khi báo Trung Quốc “đẩy cho một bài học” vào năm 1979, CSVN đã cho công bố hai tài liệu quan trọng để tố cáo CSTQ:

1.- Sơ thảo về quan hệ Việt Nam – Trung Quốc trong 30 năm qua.

2.- Văn kiện biên giới giữa Việt Nam và Trung Quốc.

Trong hai tài liệu này, CSVN đã chỉ CSTQ còn tàu ráo máng.

Đáp lại, nhân 50 năm kỷ niệm trận Điện Biên Phủ (1954 – 2004), CSTQ đã cho công bố một tập tài liệu có nhan đề “Ghi chép thực tế về việc đoàn kết với quân sự Trung Quốc với trận Việt Nam chiến tranh Pháp”. Tài liệu này được viết dưới hình thức hồi ký do những người trong cuộc ghi lại. Tuy nhiên, với vai trò đàn anh và kẻ càn, các tác giả đã không viết theo lối hồi ký như tài liệu của đảng CSVN, mà viết một cách rập khuôn và những nhàn nhàn rồi thối mứa, ngầm cho thấy biết rằng không có CSTQ không có chiến thắng Điện Biên Phủ, không có Hiệp Định Genève năm 1954 trao một nửa nước Việt Nam cho đảng CSVN.

VIỆN TRƯỞNG TO LƯU CỦA TRUNG QUỐC

Như chúng tôi đã chứng minh nhiều lần, từ 1946 đến 1949, báo Pháp đưa ra, Việt Minh chỉ có một chủ ý. Nhưng một biên niên sử bắt nguồn xảy ra đã giúp Việt Minh lợi dụng thời cơ, đó là Mao Trạch Đông đánh bại Tưởng Giới Thạch và thành lập chính phủ Cộng Hoà Nhân Dân Trung Quốc vào ngày 1.10.1949. Hồ Chí Minh liền xin Mao Trạch Đông giúp Việt Nam chiến tranh Pháp.

Vì phạm vi bài báo có giới hạn, chúng tôi xin tóm lược lại đây những sự kiện chính về sự viện trợ và vai trò của Trung Quốc trong cuộc chiến tranh Pháp của đảng CSVN (lúc đó gọi là đảng Cộng Sản Đông Dương). Tài liệu này do các cựu quân Trung Quốc là La Quý Ba, Trưởng Quân

Hoa, Vi Qußc Thanh, Vu Hoá Thßm, v.v... biên soạn.

1.- Hội Chí Minh của Việt Nam Trung Quốc

Chúng ta hãy nghe ông La Quý Ba, Trưởng Đảng Phái Đoàn Cộng Sản Trung Quốc đầu tiên kể lại:

“Trung Quốc mới ra đời chỉ a đời c bao lâu, mùa đông năm 1949, Chủ tịch Hội Chí Minh và Trung ương Đảng Cộng Sản Đông Dương gửi thư cho Mao Chủ Tịch, Trung ương Đảng Cộng Sản Trung Quốc, yêu cầu Trung Quốc cung cấp viện trợ và cần giúp đỡ sang giúp Việt Nam.

“Tháng 1/1950, Hội Chí Minh đích thân bí mật đến Bắc Kinh, yêu cầu Trung ương Đảng Cộng Sản Trung Quốc viện trợ Việt Nam chống Pháp.

“Trung ương Đảng ta theo yêu cầu của Hội Chí Minh và Trung ương Đảng Đông Dương, đã báo cáo và đề nghị Mao Chủ Tịch đồng ý, quyết định cử tôi bí mật sang Việt Nam, làm đại diện liên lạc giữa Trung ương Đảng Cộng Sản Trung Quốc và Trung ương Đảng Cộng Sản Đông Dương...”

Còn về Đảng Cộng Sản Hoa Kỳ rõ hơn:

“Mặt buổi chiều h tuần tháng 1/1950, trên đường đi gặp gỡ huy động Quân Hòa bình Cao Bằng, Việt Nam, có một ông già, thân hình gầy gò, đầu quấn khăn mặt đi đến cửa Thuyết Khẩu, Long Châu – Quảng Tây, Trung Quốc. Ông già đó chính là Hội Chí Minh, Chủ tịch Trung ương Đảng Cộng Sản Việt Nam (lúc đó gửi là Đảng Cộng Sản Đông Dương). Cùng đi với Hội Chí Minh có Trần Đăng Ninh, Ủy viên Trung ương Đảng Cộng Sản Việt Nam phụ trách công tác hậu cần của Quân đội Nhân dân Việt Nam và năm, sáu trợ lý.

“Chuyến đi này của Hội Chí Minh hoàn toàn bí mật, ngay cả lãnh đạo Trung ương Đảng Việt Nam cũng chỉ có số ít người biết.

“Hội Chí Minh về a chỉ trì trệ u tập để hời để biết u toàn quốc l n th 2 Đảng Cộng Sản Đông Dương, khi phân tích tình hình đấu tranh trong nước, toàn thể hời nghị nh t trí cho rằng: “Thi u quân chính quy, thi u binh chủng và vũ khí h n g công kiên, đánh thành, thi u ph n g ti n thông tin nhanh, thi u cán bộ th c s h i u đ i c thao l i c ch huy v n đ i g chi n” là v n đ i l n nh t đ i t ra tr i c m t cu c chi n tranh ch n g Pháp lúc b y gi . Vì v y h i nghị nêu rõ, c n ph i g p rút đào t o và xây đ i g quân đ i nhân dân, xây đ i g b i ch i l c thích n g v i tình hình đ i u tranh m i. Mục đích chuyến thăm Trung Quốc l n này của Hội Chí Minh là thông báo tình hình đ i u tranh ch n g Pháp của Việt Nam v i Trung ương Đảng Cộng Sản Trung Quốc, yêu cầu Đảng Cộng Sản Trung Quốc và Chính phủ Trung Quốc giúp xây đ i g quân đ i và c n nhân viên quân s và v i n tr cho cu c đ i u tranh ch n g Pháp của nhân dân Việt Nam...”

“Sáng ngày 27/6 các lãnh đạo chủ chốt của Đảng và Nhà Nước: Mao Trạch Đông, Lưu Thi u Kỳ, Chu Đức thân mật tiếp h n 40 nhân viên của v n của Bắc Kinh t i Di Niên đ i g, Trung Nam H i. Mao Trạch Đông nói:

“Không phải tôi muốn c các đ i g chí sang Việt Nam, mà là Chủ Tịch Hội Chí Minh đến Trung Quốc yêu cầu chúng ta. Cách mạng chúng ta thế giới tr i c, nên giúp đ i g n i ta, giúp h i g i là ch nghĩa qu c t ”.

2.- Tình trạng của Việt Minh trong b n năm đ i u

La Quý Ba đã mô tả tình trạng của Việt Minh trong b n năm đ i u như sau:

“Quân Pháp tiến hành bao vây, phong tỏa, chia cắt và không ngừng tiến công quân s và b n phá diên cu n g vào căn c i đ i a kháng chi n vùng núi Việt Bắc. Lúc này, tình hình chi n tr i g vào giai đ o n c m c : Quân Pháp không th chinh ph c quân dân Việt Nam, quân dân Việt Nam nh t th i cũng khó phát đ i g ph n công, chỉ có th phân tán đánh du kích.”

KHAI THÔNG BIẾN GI I VI T TRUNG

Còn về La Quý Ba nói về công việc đầu tiên phải làm như sau:

“B i c đ i u tiên v i n tr Việt Nam là phải khai thông giao thông biên giới Trung-Việt, vì có thể v t

từ việc trên Việt Nam mới có thể chuyển sang Việt Nam thu nhập lại. Chính quyền Quân đội Nhân dân Việt Nam chỉ mới còn đường giao thông chuyển yếu trên biên giới Trung-Việt thì quân Pháp sẽ mất ưu thế sẽ mất.

1.- Chính đội đánh

Cố vấn La Quý Ba cho biết:

“Chúng có hai sẽ là chính khai thông con đường giao thông chuyển yếu biên giới Trung-Việt: một là đánh Cao Bằng tiếp giáp giữa Việt Nam và Trung Quốc; một là đánh Lào Cai tiếp giáp giữa Việt Nam và Vân Nam. Đánh Cao Bằng trước hay đánh Lào Cai trước, hay là đánh cả hai cùng một lúc, Trung Quốc Đông Cộng sản Đông Dương và Trung Quốc Đông ta đều đã đi tra nghiên cứu, suy nghĩ trao đổi nhiều lần gần 3 tháng. Ngày 2.7.1950, Mao Chính thức gọi điện trả lời Trung Quốc Đông Cộng sản Việt Nam:

“Đông ý kiến đánh Cao Bằng trước, phương án tác chiến của chúng tôi Cao Bằng, chỉ sau khi Trận Canh định, do các đường chỉ quyết định cuối cùng. Sau này tác chiến như thế nào do chính các đường chỉ căn cứ vào tình hình của thế quyết định. Nếu chúng tôi có ý kiến, cũng chỉ để các đường chỉ tham khảo. Bởi vì các đường chỉ hiểu rõ tình hình hơn chúng tôi”.

2.- Chuẩn bị trận đánh

“Đông chỉ Trận Canh là việc trước của Hồ Chí Minh định danh với Mao Chính thức và Trung Quốc Đông ta. Mao Chính thức, Trung Quốc Đông ta các đường chỉ Trận Canh làm để điện của Trung Quốc Đông Cộng sản Trung Quốc sang Việt Nam giúp chúng ta chuyển chuyển huy chiến dịch Biên Giới, đoàn của quân sẽ đã tham gia chiến dịch biên giới...”

“Trong thời gian chuẩn bị chiến dịch Biên Giới, Mao Chính thức, Trung Quốc Đông định ý yêu cầu của Hồ Chí Minh và Trung Quốc Đông Cộng sản Đông Dương đưa một bộ phận quân đội nhân dân Việt Nam đến vùng núi Văn Sơn, Vân Nam, chuyển đến để hình, trang bị, huấn luyện, định thời giúp bộ phận quân đội này biên chế thành hai đội đoàn (tức 2 sư đoàn) hình thành hai quĩ đội, đóng vai trò quan trọng trong chiến dịch biên giới...”

3.- Mặt trận trận đánh

“Ngày 16/9, chiến dịch Biên Giới bắt đầu. Đêm 16/9, Trung đoàn 174 bắt đầu công động các pháo binh phía hậu, mặt của trận công quân đội Đông Khê (cách Cao Bằng 43km). Đầu sẽ yếu mặt của các loại hỏa lực, Quân đội Nhân dân Việt Nam liên tiếp chiến đấu lĩnh một số cơ động ngoại vi Đông Khê, nhưng trận chiến chính sau khi tiến gần trung tâm phòng ngự của địch. Sáng sớm ngày 17, địch phản kích động sẽ yếu mặt của máy bay. Do Quân đội Nhân dân Việt Nam thiêu kinh nghiệm, chuyển không kịp thời, nên rút lui khi tiến đến đã chiến đấu lĩnh.

“Sau khi Trận Canh và Vi Quốc Thanh biết được tình hình này hết sức lo lắng, lập tức đến bộ chuyển huy tiến tuyến Quân đội Nhân dân, gặp Võ Nguyên Giáp, cùng nghiên cứu nguyên nhân trận công bộ thất bại, ra lệnh cho bộ đội để chuyển chuyển sự bố trí, bao vây chặt, để phòng địch phá vây, đến thời sẽ trận công...”

4.- Kết quả như thế nào?

Tài liệu cho biết:

“Sau khi cuộc chiến để kết thúc để tra ra, quân đội đóng giữ Đông Khê chỉ có hơn 2 đội đội, không đến 400 tên, quân đội Việt Nam với binh lực 7000 người, tiến công hai đêm, thắng gọn 500 người mới thắng. Mặc dù cái giá rất lớn, nhưng mặt tiêu bản của để của chiến dịch đã đạt được, tức là một thắng lợi không nhỏ.”

Ngày 14.10.1950, Hồ Chí Minh gọi cho Mao Chính thức Đông một văn thư có nội dung như sau:

“Chúng tôi đã thắng lợi hoàn toàn trong chiến dịch Thất Khê – Cao Bằng (Ghi chú: Hồ Chí Minh viết lại: Thất ra là đến Đông Khê thu của Cao Bằng. Thất Khê cũng gần đó nhưng thu của Liên Sơn. Cả hai nằm trên quốc lộ 4 nối Liên Sơn với Cao Bằng. Tôi đã viết về trận này).

Nguyên nhân lớn nhất của thắng lợi này là sự viện trợ từ tình cảm Đệng Cộng sản Trung Quốc, Đệng Cộng sản Liên Xô, sự nhiệt tình cảm động của các đồng chí Vân Nam, Quảng Tây, Quảng Đông không ngại gian khổ chấp hành chủ trương của các đồng chí trước tiên để giúp đỡ chúng tôi. Tôi cần nêu lên công lao đặc biệt của Trần Canh, Nghiêm Cung, Vân Dật, Thiên Hựu, Quý Ba, Kim Anh, Phạm Quang Phạm Quang, Quốc Thanh và các đồng chí cộng tác trong chiến đấu. Tóm lại, tôi cho rằng thắng lợi này là thắng lợi của đồng đội Mao Trạch Đông cách mạng, quần chúng nghĩa. Tôi không nói lời khách sáo: “Cảm ơn các đồng chí”, mà nói các đồng chí Việt Nam và nhân dân chúng tôi sẵn lòng hiến dâng mọi thứ thắng lợi của mình, lấy thành công để đáp lại sự cống hiến và giúp đỡ to lớn của Đệng Cộng sản Trung Quốc, Đệng Cộng sản Liên Xô anh em”.

Tuy chiến đấu không có lợi, nhưng Trần Canh Carpentier của Pháp rút lui vì Cộng quân đã xả đồng súng đến 75 ly và 105 ly để tấn công. Trần Canh không hề có chướng ngại. Pháp bắt đầu nhún ra rằng Trung Quốc đã viện trợ cho Việt Minh để chiến đấu ở Pháp.

HUẤN LUYỆN VÀ TRANG BỊ CHO VIỆT MINH

Cộng sản Việt Quốc Thanh cho biết:

“Hiện nay (tức lúc đó) Việt Nam thành lập 3 đội đoàn (squad), có đội đoàn của mỗi thành lập sau khi La Quý Ba đến Việt Nam. Ý kiến của phía Việt Nam là ngoài cơ quan Bộ Tổng tham mưu ra, bên cạnh một số đơn vị chủ chốt của cộng sản và các cơ sở của ba sang Việt Nam”.

Cộng sản Vũ Hóa Thanh cho biết thêm:

“Trần Canh và Việt Quốc Thanh thông qua trao đổi với Võ Nguyên Giáp và nghe Bộ Tổng Tham mưu quân đội Việt Nam giới thiệu tình hình, đã hiểu được tình hình của bên của hai phía chiến đấu và bên, và tình hình chiến đấu bên chiến đấu:

“Chiến tranh chống Pháp của Việt Nam tuy đã bước vào năm thứ năm, nhưng Quân đội Nhân dân Việt Nam vẫn chưa bước vào giai đoạn đánh du kích, chưa qua chiến đấu đánh, tiêu diệt một tiểu đoàn chiến hoàn toàn như trước. Hiện nay tuy đã thành lập 2 đội đoàn (đội đoàn 304 và 308) và 3 trung đoàn đặc biệt (trung đoàn 174, 209, 148) nhưng đội đoàn chiến đấu qua tác chiến tập trung, trung đoàn cũng rất ít có kinh nghiệm tác chiến tập trung, vẫn chưa bước vào là lấy tiểu đoàn, đội để làm đơn vị phân tán tiến hành chiến tranh du kích.

Cộng sản La Quý Ba nói rõ:

“Trong mấy năm công tác tại Việt Nam, tiến hành viện trợ và giúp đỡ Việt Nam, bất kể là cung cấp viện trợ cho Việt Nam bao gồm vũ khí để huấn luyện, trang bị quân sự, lương thực, vũ khí, thu thập men y tế, máy móc thông tin, phương tiện giao thông, các loại thực phẩm v.v... hay bất kể là giới thiệu kinh nghiệm để tranh cách mạng của Trung Quốc cho Việt Nam, giúp Việt Nam tác chiến và công tác, chúng tôi đều làm theo chủ trương và dạy bảo đó của Mao Trạch Đông, Trung Quốc.”

Với lực lượng yếu kém lúc ban đầu như vậy, nhưng nhờ được cộng sản viện trợ dồi dào và sự huấn luyện của các cán bộ Trung Quốc, quân đội Việt Minh đã ngày càng lớn mạnh và có thể đương đầu với Pháp. Chúng ta thấy, trong trận Điện Biên Phủ, Việt Minh và Trung Quốc đã huy động được một lực lượng hùng hậu như sau:

Ba sư đoàn 304, 308 và 312, mỗi sư đoàn có đủ toàn bộ 3 trung đoàn. Sư đoàn 316 với 7 tiểu đoàn và một tiểu đoàn pháo. Sư đoàn 351 gồm có: Trung đoàn pháo 675 với 15 đội đại bác sơn pháo 75 ly và 20 súng cối 120 ly; Trung đoàn 41 với 3 tiểu đoàn pháo 105 ly; và Trung đoàn phòng không 367 với 36 súng cao xạ kiểu Liên Xô. Tất cả lực lượng này đều do Trung Quốc huấn luyện và trang bị.

Tính chung Cộng quân đã xả đồng 63.000 quân chính quy cho trận Điện Biên Phủ, trong đó có 50.000 đội di động và một phần trận và 13.000 phụ trách việc y tế. Ngoài ra, có khoảng 30.000 dân

công đß c huy đßng đß khuôn vßc đß n đß c và lßng thß c. Trên 600 xe vß n tß i kiß u Molotova đß c xß đßng đß vß n chuyßn trên mßt con đßng dài 1.000 cây sß tß các tßnh Trung Hoa đß n Đß n Bißn Phß. Mßt đßo quân xe thß và gßng gßnh cũng đß c huy đßng đß đßa tß p liß u tß hß u phßng ra tß n tuyßn.

Hißn nay đang có tranh lußn vß kß hoßch tßnh công Đß n Bißn Phß và đß u khißn trßn chißn này là do các cß vß n Trung Qußc hay do “đßnh cao trí tuß loài ngß i” cßa đßng CSVN. Các tài liß u cßa Trung Qußc mßi công bß cho thßy các cß vß n Trung Qußc đã đóng vai trò chính trßn chißn Đß n Bißn Phß. Đßng CSVN đã chß thß cho các cßp tìm tài liß u đß phßn chßng ngß i cß i, nhßng chßa thßy công bß. Đây là chuyßn dài chúng tôi sß trình bày trong mßt đßp khác.

Tß I SAO GIÚP VIßT NAM?

Cß Vß n La Quý Ba cho bißt:

“Trong tình hình trong nßc, qußc tß lúc bßy giß rßt nghißm trßng, nhißm vß nßng nß, khó khăn rßt lßn, Mao Chß Tßch, Trung Qußc đßng vß n không chút do đß quyßt đßnh vißn trß cho Vißt Nam chßng Pháp, ra sßc cung cßp vißn trß quân sß, vißn trß tài chính kinh tß vô tß và không hoàn lßi cho Vißt Nam, cß cß vß n sang giúp Vißt Nam tác chißn và công tác. Đß u đó chßng tß đßy đß tình thßn qußc tß vô sßn vĩ đßi cßa Mao Chß Tßch, Trung Qußc đßng.”

Còn Mao Trßch Đông tuyên bß:

“Bßn xâm lß c thßc dân Pháp là kß thù cßa nhân dân Vißt Nam, cũng là kß thù cßa nhân dân Trung Qußc; Trung Qußc giúp Vißt Nam đánh bßi quân xâm lß c thßc dân Pháp, lßp lßi hoà bình ß Vißt Nam, đó là Trung Qußc giúp Vißt Nam. Còn Vißt Nam đánh bßi bßn xâm lß c thßc dân Pháp, đß i chúng ra khßi Vißt Nam, biên cßng phía Nam cßa Trung Qußc cũng gißi toß khßi mßi đß doß cßa bßn xâm lß c thßc dân Pháp, đó lßi là Vißt Nam giúp Trung Qußc. Không thß chß nói Trung Qußc giúp Vißt Nam, phßi nói rßng Vißt Nam cũng giúp Trung Qußc, là sß giúp đß lßn nhau”.

Trong tßp “Sß thßt vß quan hß Vißt Nam – Trung Qußc trong 30 năm qua”, đßng CSVN cho bißt rß hßn.

Chß Tßch Mao Trßch Đông khßng đßnh:

“Chúng ta phßi giành cho đßng Đông Nam Châu Á bao gßm mißn Nam Vißt Nam, Thái Lan, Mißn Đß n, Malaysia và Singapore... Mßt vùng nhß Đông Nam Châu Á rßt giàu, ß đây có nhißu khoáng sßn... xßng đáng vßi sß tßn kém cßn thißt đß chißm lßy...”

Còn Thß Tßng Chu Ân Lai nói:

“Nßc chúng tôi lßn nhßng không có đßng ra, cho nên rßt mong đßng Lao đßng Vißt Nam mß cho mßt con đßng xußng Đông Nam Châu Á.”

Nói mßt cách khác, Trung Qußc mußn bißn đßng CSVN thành mßt tên lính đánh thuê (mercenary) cßa Trung Qußc.

KßT QUß TẠI HßI

Khi nhßn vißn trß kinh tß và quân sß cßa Trung Qußc, đßng CSVN phßi thi hành chính sách “cßi tßo xã hßi chß nghĩa” rßp khuôn theo kißu mßu cßa Trung Qußc, đß n hình nhßt là chính sách cßi cách rußng đßt.

Bß “Lßch sß kinh tß Vißt Nam 1945-2000”, tßp 2, (giai đßn 1955-1975) do Vißn Kinh Tß Vißt Nam xußt bßn tßi Hà Nßi năm 2004, cho bißt cußc Cßi Cách Rußng Đßt đßt 5 (1955-1956) đß c thßc hißn ß 3.563 xã, vßi khoßng 10 trißu dân. Tß lß đßa chß đßng quy đßnh trßc là 5,68%. Các đßi và các đoàn Cßi Cách Rußng Đßt đßu ra sßc truy bßc đß cß đôn tß lß đßa chß lên 5% nhß đã quy đßnh. Nhß vßy tßng sß ngß i bß quy là “đßa chß” phßi là trên 500.000 ngß i. Cũng theo tài liß u này, có 172.008 ngß i đã bß đßu tß, tßc bß gißt. Tuy nhiên, sau khi sßa sai và kißm tra lßi, Đßng và Nhà Nßc nhßn thßy trong sß 172.008 nßn nhßn cßa cußc Cßi Cách Rußng Đßt, có

đến 123.266 người được coi là oan (chiếm đến 71,6%).

Sau đây là những con số cụ thể về các nạn nhân:

Đã chết hàng loạt: 26.453 người, trong đó số được coi là oan là 20.493 người (77,4%);

Đã chết thảm: 82.777 người, trong đó số được coi là oan là 51.480 người (62,19%);

Đã chết kháng chiến: 586 người, trong đó số được coi là oan là 290 người (49,4%);

Phụ nông: 62.192 người, trong đó số được coi là oan là 51.003 người (82%).

Khi đảng CSVN không đi theo đường lối “cách mạng xã hội” của Mao Trạch Đông mà theo đường lối của Liên Xô, Trung Quốc đã “đẩy cho Việt Nam một bài học”!

Qua các số kiện lịch sử được công bố, các sĩ gia và các nhà phân tích đều đi đến kết luận rằng nếu năm 1945 đảng CSVN không đưa một số Việt Nam đi theo chủ nghĩa cộng sản, dùng dân tộc Việt Nam làm vật thí nghiệm cho một chủ nghĩa phiêu lưu, Việt Nam đã thoát khỏi một cuộc chiến kéo dài 30 năm với những hậu quả rất thảm khốc. Nếu không có đảng CSVN, nước Việt Nam đã có một cuộc sống và tự do lâu rồi.

Ngày nay, chủ nghĩa cộng sản đã sụp đổ ngay chính trung tâm đầu nòng của nó và các nước cộng sản còn lại, kể cả đảng CSTQ và đảng CSVN, đã không theo chủ nghĩa cộng sản nữa mà đi theo kinh tế thị trường. Điều này chứng tỏ cả đảng CSTQ lẫn đảng CSVN đã mất phương hướng đi theo con đường xã hội chủ nghĩa là sai lầm.

Vị số vị nhân trơ và vai trò của Trung Quốc trong trận Điện Biên Phủ, Giáo Sĩ Nguyễn Quang Ngọc, Viện Trưởng Viện Việt Nam Học ở Hà Nội, đã nói:

“Trước đây, phần nào các nhà nghiên cứu không quan tâm tài liệu Trung Quốc. Nhưng sau việc Trung Quốc công bố, đã có nhiều hội thảo ở Bắc Kinh, nhiều nơi khác. Tài liệu của các bên đã được khai thác, nhìn nhận khách quan hơn. Cho bấy giờ nếu họ không làm, mà anh nào cũng chỉ biết tài liệu của mình, khai thác có lợi cho mình thì họ vẫn là phi khoa học.”

Nói cách khác, lợi ích Việt Nam một chiều, “ta hay đánh đố”, “ta thắng đánh thua”... mà đảng CSVN và đa số người Việt chủ nghĩa cộng sản hiện nay đã theo đuổi trong mấy chục năm qua, sẽ phải nhận những hậu quả cho những sai lầm lịch sử đang dần dần xuất hiện.

(12.5.2009)